

de, at vi vil følge det tæt. Vi opfordrer til, at de relevante arbejdsgivere, som skal tilrettelægge arbejdet for forskerne, også tager hensyn til den individuelle forskningsfrihed. Og det er vi sikre på at man vil gøre ved universiteterne. Vi har tillid til, at man kan løse det, uden at vi skal lovgive os ud af det.

Men for at være helt sikre har vi sagt: Lad os evaluere det om 2 år. I 2009 kigger vi på det. Og er der en række konkrete eksempler på, at den individuelle forskningsfrihed er trådt under fode, så kigger vi gerne på det. Men indtil videre vil vi hellere have tillid til universiteterne, tro på det frem for at lovgive os ud af det. Det er slet ikke nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Problemstillingen er jo, at uanset hvor mange besværgelser hr. Rasmus Prehn skriver ind i lovforslaget, er der jo nogle rent praktiske ting, som gør, at den enkelte forskers frihed bliver sat under pres.

Vi har allerede i dag mulighed for, at den enkelte forsker kan pålægges nogle opgaver, altså få indskrænket sin frihed ved at lave et bestillingsarbejde. De muligheder bliver udvidet med det her forslag, både fordi omfanget af bestillingsopgaver bliver større, fordi man ifølge formålsparagraffen skal udføre myndighedsopgaver for regeringen, og fordi der bliver udvidet adgang til, at dekanen kan pålægge den enkelte forsker opgaver.

Kl. 10.30

Så det spillerum, man havde, som i forvejen var indskrænket, bliver yderligere indskrænket med det her forslag. Så uanset hvor mange besværgelser, hr. Rasmus Prehn kommer med, kan han ikke ændre ved, at den enkelte forskers frihed kommer under pres. Der kan altså ske ubodelig skade; også selv om hr. Rasmus Prehn om 2 år vil give sig til at lave en evaluering, som måske kan føre til et resultat og en ændret lovgivning om 4 år, vil der være forskningsmiljøer, der er ødelagt inden da.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

Nu synes jeg, man skal passe på med at være helt så negativ, som hr. Morten Homann udtrykker at han er. Jeg er sikker på, at man sagtens kan håndtere det her, og jeg hører altså også forskere, som ikke ser problemer i det. Men det er

rigtigt, at der er folk, der er nervøse for det og er bange for at blive klemte.

Derfor har vi sagt fra socialdemokratisk side, at det tager vi meget alvorligt. Vi vil følge det meget tæt, og vi vil tage hver enkelt sag op, hvis der er nogle, der føler, at de bliver underkendt i forhold til at have frihed til at forske. Det vil vi ikke finde os i. Det har vi sagt, og jeg har også sagt det her i ordførertalen. Vi har sagt, at det evalueres om 2 år – nu skal loven jo have lov at virke først. Men der er ingen grund til den pessimisme, som jeg synes SF og hr. Morten Homann lægger op til her.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det var jo smukt at høre hr. Rasmus Prehn redagere for, hvordan Socialdemokraterne har måttet kæmpe en hård kamp mod det liberale parti Venstres ønske om så meget statslig regulering og så meget formynderi som muligt. Det synes jeg er en interessant udvikling i dansk politik, at det er Socialdemokraternes opgave at kæmpe imod formynderi fra Venstres side. Det er en stor opgave, som jeg ønsker Socialdemokraterne alt muligt held med i fremtiden.

Til gengæld er der nogle områder, hvor Socialdemokraterne er glade for, at de har lovgivet. Det drejer sig om det med aftagerpaneler. Jeg vil bare spørge hr. Rasmus Prehn, om han i grunden ikke tror, at det, når man laver lovgivningen om, sådan at der kommer et større pres på den tid, der skal kunne bruges til fri forskning, havde været vigtigere at fokusere på at sikre den enkelte forsker ret til at få mulighed for at forske frit, frem for at prioritere at få noget ind, som handler om, at universiteterne skal have kontakt med samfundet, hvad de fleste universiteter vistnok har i forvejen.

(Kort bemærkning).

Rasmus Prehn (S):

De rosende ord fra Enhedslisten glæder mig; det er jo herligt, at Enhedslisten og Socialdemokraterne kan stå sammen om at sikre frihed og liberale dyder som selvbestemmelse. Det glæder mig, fordi det jo netop er sådan, i modsætning til hvad alle mulige andre tror, at man både i Socialdemokratiet og formentlig også i Enhedslisten faktisk har tillid til, at f.eks. universiteterne selv kan løse en række opgaver, uden at statsmagten skal blande sig. Der tror jeg faktisk vi har en god alliance, og det tror jeg ikke er noget